

له يادى ۱۶ ساله كۆچى دوايى مامۇستا هيمن دا

بيگومان كه م نه ورؤز هه يه گه لى كورد تالى و پؤژ ره شى نه ديبي جا له سيداره دانى سه روك كؤماره و هي رشى حكومه ته داگير كه ره كان بؤ سه ر گوند و شاره كانى كوردستانه وه، ئه نفال و كي ميا باران، ئاواره يى و ده ربه ده ريه وه بگره تاكوو كوژانه وه ي ئه ستيره ي ئاسمانى ئه ده ب و ويژه ي كورد. يه كي ك له م كه سانه كه له مانگى خاكه ليوه دا كۆچى دوايى كردووه (۲۹ى خاكه ليوه)، مامۇستا هيمن موكرىانى يه .

ئوه ي كه فرى به ئه ده ب و هونه ره وه هه بى، نابى ناوى هيمنى نه بيستبى، ئيتر من هه رچى له سه ر بلّيم، غه درم كردووه چوونكوو نه من به و شيوه هيمن ده ناسم و نه قه له مى كوليشم ده توانى وه سفى شاكاره كانى ئه و بكا، هه ر بويه راسته و راست ده رومه سه ر ژيان نامه كه ي.

مامۇستا هيمن بؤ خوى له "له كويوه بؤ كوي؟" ي كتيبى "تاريك و روون" دا ده لى: "خوينه رى خوشه وست! پي ت وا نه بى ليفه م له سه ر هه تيوان هه لداوه ته وه و له بنى كووله كه م داوه و هه رچى هه يه نووسيوومه. نا هه روا كورته سه رگوزشته كه مت بؤ ده گيرمه وه .

شاعيرى هيچ قازنجى بؤ من نه بووبى ئه و قازنجه ي هه بووه كه ئه و ناوه دوور و دريژه ي "سه يد موحه مه دئه مين شيخه ليسلامى موكرى" له كؤل كردوومه ته وه . باوكم ناوى سه يد حه سه نى شيخه ليسلامى موكرى بوو، له توره ي مه لا جامى چؤرى بوو كه سى سه د سال له وه ي پيش هاتوته سابلآخ و بنه مالىكى گه وره ي له و مه لبه نده پي ك هي ناوه . دايكم ناوى زينب و كچى شيخى بورهان بوو كه ئيستا بنه ماله يه كى گه وره ي موكرى انن . به هارى سالى ۱۳۰۰ى هه تاوى (۱۹۲۱ز.) به شه وى جيژنى به راتى له گوندى "لاچين" نيزيكى سابلآخ له دايك بووم . ميژوكم له مه كى دايكم نه كردووه و فرچكم به شيرى داينه ن گرتووه .

دايكم زؤر جارن به چاو داده دامه وه و ده يگوت: تو پيوقه ده م ره ش بووى، هه ر تو م وه زگ كه وت له شى ساخم به خومه وه نه دى. نه خوشيم پيوه نووسا،

کویره وهری و په ژاره رووی تئ کر دم. له سهر مانگ و روژی خووم بووم که ناچار بووین بره وین و بچینه لادی. که به ربویه وه، نه من تلپاتی ته پرم له مه مکی دابوو، نه باوکت سیپالیکی له مائی دا مابوو. له شکری شکاک ئیمه شی وهک هه موو خه لکی سابلاخ ساف له ساف تالان کرد و گه سکی له و ناوه ماله دا که سی سهد سال بوو وه سهریه ک نرابوو و به میرات بو باوکت به جی مابوو.

ئیترا ماموستا هیمن به م شیوه دریزه به نووسینی به سهرهاتی خووی ده دا و ۴۲ لاپه ره ده نووسی که به بروای من هه ر وهک له م کورته هه لبارده ی سهره وه درده که وی، بیجگه له وهی ئه م ۴۳ لاپه ره باس و به سهرهاتی هونه ری گه وره ی کورد "هیمن ه"، له راستیدا میژووی ئه و سهرده مه ی ناوچه که ش به جوانی دینیتته سهر کاغه ز.

به لام ئه وهی که نابی له بیر بچی، ئه مه یه که له هه مان کتیب "تاریک و روون" دا، پیش پیشه کی کتیبه که، ریبه ری شه هید نه مر دوکتور عه بدولپه حمان قاسملوو به شیوه یه کی ئه ده بی جوان له ژیر ناوی "شاعیری گه ل" دا ماموستا هیمن و هه لبه سته کانی له دریزایی میژووی ته مه نی شاعیره دا (دیاره تا له چاپدانی کتیبه که) به جوانی هه لسه نگاندووه و که سایه تی هیمنی گه یاندووه ته به رزترین لوتکه ی شیواو.

له به شیک له نووسینه که یدا شه هید دوکتور قاسملوو ده لی: "هیمن عاشقی کیو و ته لان و به نده ن و به ردی کوردستانه، نیشتمانی، ته بیعه تی ولاته که ی باش ده ناسی و له گه لی په روه رده بووه. له "به هاری لادی"، "به هاری کوردستان"، "شه نگه بیری"، "فریشته ی په ریوه" و ژور شیعی تریش دا نیشان ده دا که له ناسین و ناساندنی ته بیعه تی کوردستان و جوانیه کانی دا چه نده شارپه زا و ماموستایه. جیگای سهر سوورپمانیش نیه، هیمن له گه ل ته بیعه ت گه وره بووه و له ته بیعه ت ئیلهامی وه رگرتووه. که سیک ته بیعه تی کوردستانی دیبی و نهک هه ر دیتبیتی به لکوو له گه لی تیکه لآو بووی، هیمن به ناهه ق نازانی که ده لی: "به هه شته کورده واری من به هه شته". هیمن له شیعی خویدا ژور جار باسی ژورلیکراوی نه ته وه ی کورد ده کا،

له مافی خوراوی گهل دیفاع دهکا، ئاره زووی ئه وهیه کورد هه رچی زووتر له سته می نه ته وایه تی رزگاری بیی، بوونی ئه و سته مه به سه رچاوه ی زۆر به دب هختی و کویره وهری و بی به شی ده زانی. له "دواروژی رووناک" دا ده لئ:

له میژبوو هه ققی کورد ده خورا به فیرو

له میژبوو کورد بوو ده یکرد شین و پۆرۆ

له مه میدانی شه قینی دوژمنی دا

سه ری سه رداری کورد بوو وه کوو گو

... هیمن نه ته وه که ی خۆی خۆش ده وئ، له وهش زیاتر نه ته وه ی خۆی ده په رستی. به لام په قیشتی له هیچ نه ته وه یه کی تر نیه. له هه موو دیوانی هیمن دا شعریک که باسی نه ته وه یه کی تر به خراپه بکا، یا کورد له نه ته وه یه کی تر به به رزتر دابنی به دی ناکرئ، دیارده یه ک که به داخه وه له دیوانی زۆر شاعیری کوردا به رچاو ده که وئ. نه ک هه ر ئه وه، به لکوو به شه ردۆستی یه کی که له سه روشته تایبه تیه کانی شیعری هیمنه.

هیمن زۆر جار باسی پیشه واه قازی دهکا، له شیعره کانی را دیاره که چه ند ئه و رۆله به نرخ و هه لکه وتووه ی گه لی کوردی خۆش ویستوه. پیشه وای خۆش ده وئ چونکه:

زانابوو، کورد په روه ر بوو پیشه واه بوو، رابه ر بوو

به لام بۆیه ش پیشه واه به مه زن ده زانی چونکه:

هه ر کورد نه بوو به شه ر بوو خه می خه لکی له به ر بوو

... له "ئاره ق و تین" دا زۆر به جوانی و به زمانی ساده ی جووتیاران باسی نرخ ی کاری جووتیار بۆ کۆمه ل دهکا و چه وسانه وه ی جووتیار نیشان ده دا و ده ری ده بپئ که ئینسانی زه حمه تکیش له لای زۆر خۆشه ویسته:

من جووتیارم، من جووتیارم من له گه ل هه تاو هاوکارم

من به ئاره ق ئه و به تین دامان رشتوه بناخه ی ژین

باسکی من و تیشکی ئەوی بژیو دەسینن لـه زهوی
گەر جووتیار تارهق نه پڕیژی گەر هه تاو تیک ناویژی
دانیشتووی ناو کۆشک و قه لا دهخۆن نانی گه لا گه لا؟

له شیعرهکانی را دردهکهوی که هیمن له ژیانی زهحمه تکیشانی کوردستان بهتایبهتی جووتیاران له نزیکهوه شارهزایه. له وهش زیاتر خۆی تا رادهیهک له م ژیانه دا به شداره. خۆی دهلی: "چاک خهرکی کاسبی بووم و زوو فییری کشت و کال بووم".

فهلسهفه ی ژیانی هیمن ئەوه نیه که دانیشتی و له دوورهوه تماشای ژیان و خهباتی گهل بکا و بو خۆی و یان بو گهل شیعیر بلی. هیمن ئەو ئەسله ی قبول کردوه که ئەرکی شاعیری گهل لیککی زۆر لیکراو ته نیا لیکدانه وه و خستنه ناو هۆنراوه ی ته بیعهت و جوانی نیه. شاعیر له پیش دا ئینسانه، ئینسانیکیه که ههستی ناسکه و زوو دهجوولیتته وه. چۆن شاعیر، به مانای راستی ئەم وشهیه، دهتوانی به رامبه ر به هه ژاری و کویره وه ری و بی به شی گه له که ی بی لایه ن بی؟ له نیوان راستی و درۆدا، له نیوان ئاهورموزدا و ئەهریمه ن دا، له نیوان هه ق و ناهه ق دا راستی هه لبرژی، به گژ ئەهریمه ندا نه چۆ و دیفاع له هه ق نه کا؟ بویه هیمن تماشچی نیه و ناتوانی ته ماشاچی بمینیتته وه. به هه موو هیزی خۆیه وه، به شیعری و به نووسین هه نگاوی ناوه ته ناو مهیدانی خهبات و تاسه ر به ره و ئاسۆی روون، تاترۆپکی رزگار بوون یاریده ی گه لی خۆی ده دا. هیمنی شاعیر له هیمنی خهباتکه ر جیا ناکریتته وه.

مامۆستا محهمه دی مه لا که ریم له پیشه که ی "نالهی جوادیی" دا ده لی: "به ر له هه رچی، هه ز ئەکه م ئەوه ی چه ند جار به هیمن خۆیم وتوو به ئیوه شی بلیم: له ناو ئەوانه دا که په خشانیش و شیعیریش ئەنووسن و من هه ردوو جوړه به ره مه که یانم خویندوو ته وه، له عه ره بدا نه زار قه ببانی و له کوردا هیمن، من په خشانیانم له شیعیان لا دلگیرتره. ئاواتم ئەوه بوو کاری سه ره کیی هیمن په خشان نووسین بوايه له جیاتیی شیعروتن. ره نگ بی هیمن خۆی هیشتا بایه خی په خسانی خۆی به ته واوی نه زانی... ئەگه ر وایه ده سا با به چاوی مشتته ری پیشه کیی "تاریک و

روون "هکهی خۆی، پێشهکی یهکهی بۆ "تحفه مزه فهريه"، سه ره تا که ی بۆ "قه لای دمدم" هکهی عه ره ب شه مۆ که مه لا شوکر هیناویه ته سه ر دیالیکتی لای خۆمان، بخوینێته وه."

لێره دا شتیک ماوه که من ده مه هوی باسی بکه م ئه وه یش ئه وه یه که به برۆای من که سایه تی مامۆستا هیمن جیاواز له خه لکی دیکه، و له دوو که سایه تی جیاواز پیک هاتوو، یه که میان که سایه تی هۆنه رایه تی و ئه ده بیه که یه تی و دووه میان که سایه تی سیاسی ئه وه، له یه که میان دا هیندی یک ورده هه لبه ست له هه لبه سته کانیدا ده بنری که جیگای ره خنه ن و نه ده بوو هۆنه ریکی ناوداری گه ل که خۆی به خاکی به ریپی تی کۆشه ریکی کورد ده زانی ئه م هه لبه ستانه ی هۆنیبایه وه، هه رچه نده ئه مانه ش ئه وه نده که من له تۆتۆی هه لبه ست و په خشانه کانی هیمن دا ون کراون و که سیش وه به رچاویان ناگری. له که سایه تی دووه میس دا، پێشتر ره خنه له مامۆستا هیمن گیراوه و هه ر ئه م ره خنه یه ش بووته هۆی ئه وه که که سانیکی هه لپه رست لێره و له وی به تایبه تی له ده ره وه ی ولات په یدا ده بن و واده زانن که هیندی یک ری کخراوی کوردی دژی هیمنی شاعیرن، به لام ئه و که سانه ش ده بی باش بزانی که ئه م ئیده عایه یان هینده جیگای باوه ر نیه و ئه و قسانه ی شه هید دوکتۆر قاسملووش که له پێشه کی ئه م باسه دا هاتوون باشترین به لگه ن بۆ سه لماندنی قسه کانم.

بۆت نووسیم بۆت بنووسم ئه من چیم؟

دوندی قه ندیل و گۆره پانی هه لگورد نیم

به ره و به رزایی ده چم گه رچی وردم

خاکی به ریپی تی کۆشه ریکی کوردم

به خۆشیه وه ئه م سالانه ی دوایه ش به هه ول و زه حمه تی چه ند ئه ده ب دۆست زۆریک له هه لبه سته کانی مامۆستا هیمن نووسراوه نه ته وه و له سه ر تۆری جیهانی ئینته رنیته به شیوه یه کی رازاوه له مالپه ره جۆراو جۆره کاندایا به رچاوه ده که ون،

هه رچهند په ننگه ئه م کاره بيته هوئى ئه وه که کړپيارى کتیبه کان که م بېنه وه، به لام
ئهمه له خویدا کاریکى پيروزه و هیوادارم ئه م که سانه نمونه یان زوربى.
یادى ماموستا هیمن و گشت ئه دیبانی ولاته که مان به خیر بى و رهوانیان شاد بى.

حامید درودى

۲۰۰۲/۴/۱۶

سه رچاوه کان:

تاریک و روون و ناله ی جودابى.